

get og Rigsdagen overhovedet ved Sagens senere Behandling vil komme til det Resultat, at man ogsaa kan gaa andre Veje.

Naar jeg for øvrigt anbefaler dette Forslag, som er opført under Nr. 2 paa Dagsordenen, vil jeg sige, at efter at have hørt Ministeren, er min meste Frygt i Grunden bleven den, at Forslagsstillerne have været, om jeg saa maa sige, for beskedne, idet det nærmest ser ud til, at denne Sum af 2 Millioner Kr., som de foreslaa at lægge til, hvad der allerede er bevilget, bliver for lille. Sagen er jo nemlig den, at efter de Oplysninger, Ministeren gav, ere paa en Ubetydelighed nær de 2 Millioner Kr. — der er nemlig optaget over 1,900,000 Kr. — allerede optagne, og der ligger — saaledes forstod jeg den ærede Minister — i Ministeriet Begæringer; som i og for sig ere kvalificerede, der ville optage den allerstørste Del af den Sum, som vil komme til Stede, hvis det ærede Medlems Forslag bliver vedtaget. Der bliver altsaa i Virkeligheden givet meget lidt Hjælp ud over, hvad der i Øjeblikket ligger for. Naar det nu kendes, at der flere Steder i Landet er en Bevægelse af samme Natur i Gang, hvis Ledere allerede have følt sig tiltalte af det Forslag, som de ærede Medlemmer have indbragt, og nu vente, at de ogsaa maa komme i Betragtning, saa mener jeg, at det let kunde blive nødvendigt for at gøre nogenlunde Ret og Skel og ganske særlig for at gøre Ret og Skel mellem Kjøbenhavn og Provsbyerne at gaa noget videre i Udvidelsen — ja maaske endogsaa foretage en ret betydelig Udvidelse — end de ærede Forslagsstillere have gjort ved Forslagets Indbringelse. Jeg vil imidlertid haabe, at de ogsaa ville have et aabent Øje for denne Side af Sagen gennem de Forhandlinger, som nødvendig maa foregaa med Ministeren, før Loven tilendebringes.

Med Hensyn til det andet Forslag under Nr. 3 er der jo ikke noget til Hinder for, at denne Sag jævnsides med den anden kan gaa videre gennem Tinget. Det forekommer mig imidlertid næppe, at den er af saa paatrængende Natur, at den burde lægge Hindringer i Vejen for, at det andet Forslag ret hurtig og sikkert kunde gaa sin Gang. Naar der er Tale

om at føre Sagen stærkere over i Kommunernes Hænder, saa er det jo saadan, at selv efter den bestaaende Lov og de Bestemmelser i den, som ikke ændres paa det ny Forslag, er der intet til Hinder for, at Kommunerne ogsaa kunne tage Del i Opgavens Løsning, saaledes som det jo skal ske efter den Bestemmelse, som Forslagsstillerne have optaget. Naar Arbejderne henvende sig til Kommunalbestyrelsen og gøre opmærksom paa, at disse Forhold trænge til en Ordning fra Kommunens Side, er dette jo heller slet ikke udelukket under de forhaandenværende Forhold og efter den bestaaende Lov. Arbejderne have jo Lov til at komme med et Andragende og motivere det saa godt som muligt og at fremsætte det for Kommunalbestyrelsen, og finder saa Kommunalbestyrelsen, at der i Virkeligheden er Trang til Arbejderboliger, og at denne Henstilling er vel motiveret fra Arbejdernes Side, saa er der ikke det mindste til Hinder for, at de ogsaa med den bestaaende Lov, naar Midlerne dertil kunne bringes til Veje, kunne opfylde de Fordringer, som maatte rejse sig i saa Henseende. Ja, jeg kan jo nok se, at der er Forskel, idet Kommunalbestyrelsen efter Lovforslaget under Nr. 3 inden for visse Rammer og paa visse Betingelser faar en Pligt, men hvad angaar denne Pligt, formoder jeg, at hvor Trangen er betydelig, og hvor en saadan Henstilling virkelig kan motiveres, ville de fleste Kommunalbestyrelser altid efterkomme et saadant Ønske, selv om det ikke er givet, at det hviler paa lovmæssig Grund. Det ærede Medlem for Randers (Knudsen) sagde, at hvis der ikke skete andet, end at Summen blev forøget til 4 Mill. i Stedet for 2 Mill., vilde man blive i den samme Skure, men dertil maa jeg sige, at jeg synes, at vi ere komne i en ganske god Skure, saa der er ikke saa megen Grund til at se at komme ud af denne Bevægelse; den vedtagne Lov har, som sagt, vist sig at ramme en virkelig naturlig Trang, og Opgaven lader sig ad denne Vej løse paa en tilfredsstillende Maade. Jeg synes derfor ikke, at der er stor Grund til at komme bort fra denne Skure, i alt Fald allermindst, naar vi se, at det vil knibe noget at skaffe en Bevil-